

RAZVOJNI KROG ŽABE

Na roditeljskem sestanku sem staršem omenila, da v okolici vrtca in širše z otroki iščemo mrest, saj si ga želimo v igralnici, kjer bi otroci lahko поближе spoznali življenjski krog žabe. Že naslednji dan je deček v vrtec prinesel mrest. Še preden smo uspeli pripraviti akvarij in dovolj prostora za opazovanje, so otroci mrest opazovali in povedali:

- »Kaj je to? Kako se to reče?«
- »Te pikice so ličinke od komarjev.«
- »To črno so jajčka, a ne?«
- »To so paglavčki.«
- »Lej k plavajo.«
- »Morate bit tiho, če ne jih boste splašili.«
- »Oni jejo komarje, da grejo proč, če ne bodo uničili gnezdo.«
- »Ta je šel nazaj, ker je mrzla voda.«
- »Ful je sluzasto.«
- »A je spodaj hrana?«
- »Uni roza je komar. A paglavci jejo komarje?«
- »Zakaj so spodaj repki?«
- »Zakaj pijejo mleko? Zakaj so mirni? So se ustrašili, k premikamo.«
- »Jajca se spremenijo v žabe.«
- »Kdaj se bodo izlegli? Čez en mesec.«
- »To so jajca. Miga z repkom.«
- »Balončki so. Ribe so. Ne to niso ribe. To so paglavci. »
- »To so pikice. Črne kroglice.«
- »Enga vidim. Gre vn.«

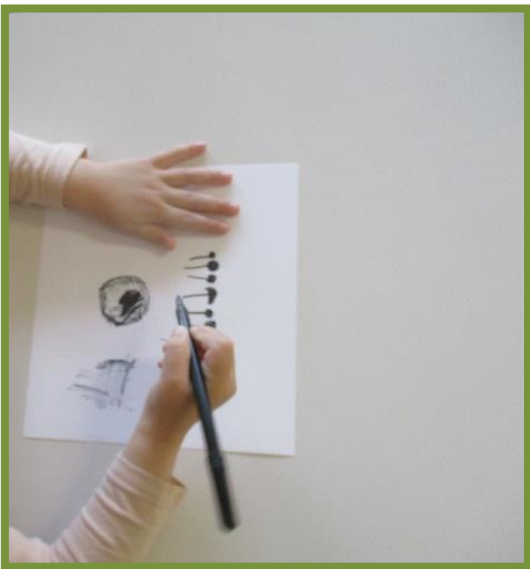
Otroci so ob prvem stiku z mrestom opazili veliko stvari, s svojim besediščem videno opisali in oblikovali tudi mnogo vprašanj, ki so jih zanimale. Nekaj trditev je bilo tudi napačnih, kar pa smo z daljšim opazovanjem tudi ovrgli in se naučili veliko novega.

Otroci so mrest in razvijajoče se paglavce dnevno opazovali. Velika večina otrok je poleg radovednih pogledov v vodo redno dajala tudi roko. Dogovorili smo se, da se lahko samo nežno dotaknejo paglavčka. Otroci so s paglavci ravnali zelo spoštljivo. Noben paglavec ali žaba ni bil poškodovan niti otrok ni bilo potrebno opozarjati zaradi ravnanja z njimi. Med čiščenjem akvarija so otroci paglavce z veseljem ulovili v roko in jih preložili v drugo posodo. Tega so si želeli tudi tisti otroci, ki sprva paglavcev niso želeli tikati.

Vsako spremembo, ki so jo otroci opazili v akvariju, so delili z vzgojiteljem, ostalimi zaposlenimi, vrstniki ter tudi obiskovalci v skupini. Sprva je vzgojitelj otrokom po opazovanju ponudil papir in svinčnik ali flomaster, kasneje pa so otroci samoiniciativno risali mrest, paglavce in žabe. Žabe so otroci risali že takrat, ko so bili v akvariju še paglavci.

Večkrat smo se z otroki sprehodili do bližnjega potoka ali do reke Vipave. Otroci so spoznali, da je potok manjši kot reka. Potok smo opazovali, ga poslušali. Otroci so naštevili kaj vidijo v potoku. Opazili so vodo, kamenje, ribe, žabe, rastline, alge...

Alge smo prinesli v akvarij ter jih uporabili še za mikroskopiranje. Otroci so spoznali, da živali v naravnem okolju živijo v ali ob vodi ter da jim moramo v igralnico stalno prinašati čisto vodo. Večinoma je bila to voda iz potoka, le izjemoma smo jo dolili iz pipe.

Z učiteljico biologije smo se dogovorili za obisk v skupini. Prinesla je mikroskop in nam pripravila preparate za opazovanje (alge iz našega akvarija). Večina otrok je prvič gledala skozi mikroskop. Skoraj vsi so videli skozi mikroskop nekaj zelenega. Nekaj otrok je videno s prostim očesom in skozi mikroskop odlično narisalo.

Največje veselje pri otrocih je bilo zaznati takrat, ko so paglavcem zrasle zadnje noge. Otroci so bili navdušeni, o tem so pripovedovali vsakemu, ki je vstopil v našo igralnico. Želeli so jih vsem pokazati. V akvariju smo imeli ves čas 10 paglavcev. Otroci so jih stalno šteli in preštevali. Otroci so spoznali razvoj žabe, od paglavca do žabe. V igralnici so negovali živali več kot mesec dni ter aktivno sodelovali pri prinašanju sveže vode iz potoka ali reke.

Še en poseben dogodek je bil, ko so se paglavci z zadnjimi nogami spremenili v majhne žabice. Odpadel jim je rep in majhne žabice so pričele skakati po akvariju. Otroci so veliko časa preživali ob akvariju, opazovali in se pogovarjali. Kljub temu so razumeli, da moramo žabice vrniti v naravno okolje. Da potrebujejo hrano (muhe, komarje, žuželke...), če želijo zrasti v velike žabe.

Vsi skupaj smo se odpravili do bližnjega potoka/ribnika, kjer so otroci najprej uživali ob poslušanju regljanja žab. Kar sami so se posedli na breg ter opazovali in poslušali. Vsi otroci so videli več žab, ki pa so pred nami skakale v vodo. Največje presenečenje smo doživeli ob vrnitvi v vrtec, ko smo v igralnici, v akvariju našli še eno žabo. Le ta se nam je skrila pod

veje in kamenje. Za žabico smo skrbeli še dva dni in jo nato vrnili v naravo.

V tem šolskem letu smo približno na en mesec menjali ime skupine. Otroci so sami predlagali, da se preimenujemo v Žabice. V ta namen smo na vratih ustvarili veliko žabo, otroci pa so prispevali risbice mresta, paglavcev in žab.

Vzgojiteljica Komac Mateja

